

[Steen.]

kommer Landbrugerne til at betale i Tider, hvor Markedet er saa overfyldt, som det er nu. (Afbrydelse). Ja, hvem skulde ellers, siger det ærede Medlem. Ja, det kommer om et Øjeblik, for naar vi kommer til den af Mindretallet foreslaaede meget høje Slagteafgift, saa føler Mindretallets Ordfører sig overbevist om, at den vil bidrage til at hæve Kreaturprisen uden nogen væsentlig Fordyrelse af Kødet. Det er storartet, nu gælder det bare, om det ærede Medlem kan faa nogen til at tro det. Jeg tror ikke, han kan det, mig kan han i hvert Tilfælde ikke faa til at tro derpaa.

Jeg anbefaler mit Parti at stemme imod Mindretallets Ændringsforslag og for Flertallets.

Munch-Petersen: Det er ejendommeligt, at Forudsætningerne for dette Lovforslag, som gaar ud paa til en vis Grad at afstive Landbruget, allerede er faldet væk, inden Forslaget kom til første Behandling. Det er saaledes med det kapitalistiske Samfund, at hvad enten man forsøger at behandle det med Medicin eller med Operation, kan man ikke i det lange Løb holde Liv i dette faldefærdige Samfund. Saaledes er det ogsaa med denne Ordning: Forudsætningerne for den er faldet bort, allerede før den kom til første Behandling — ogsaa med andre Lovforslag er det jo saaledes, at de heller ikke i det lange Løb vil kunne bringe det Resultat, man har tilsigtet —, og saa forsøger man nu, i Anledning af de tyske Toldforanstaltninger, at gennemføre en Forhøjelse af det Beløb, som stilles til Raadighed til Ødelæggelse af Kvæg og til Forhøjelse af Priserne. Man gør det ganske vist paa to forskellige Maader. Fra de tre Regeringspartiers Side foreslaar man, at Ordningen kun skal gælde for to Maaneder, de 250 000 Kr. skal anvendes i Løbet af to Maaneder; fra konservativ Side foreslaar man, at Summen forhøjes til 1 Mill. Kr. Den maanedlige Sum bliver altsaa efter Regeringspartiernes Forslag 125 000 Kr., og noget lignende bliver den efter det konservative Forslag. Det er typisk for den saakaldte Unighed, der hersker her i Tinget mellem den saakaldte konservative Opposition og de tre Regeringspartier, at det er den Slags Ting, man strider om, medens man i Virkeligheden er enig om Realiteterne. Det samme gælder ogsaa de Ændringsforslag, der er stillet af det konservative Folkeparti. Det eneste, der er ved dem, er, at de tydeligere end selve

Lovforslaget siger, hvad Hensigten er, nemlig at forhøje Priserne paa Hjemmemarkedet. Det er det, som er Hensigten med Lovforslaget fra de tre Regeringspartiers Side, og dette siges ganske tydeligt i det første Ændringsforslag, som er stillet fra konservativ Side. Og naar man tidligere fra konservativ Side i visse Situationer, nu efter at Kriseforliget er sluttet, ligesom har forsøgt at angribe Regeringspartierne fra venstre Side, saa viser i hvert Fald de Ændringsforslag, man her har stillet, at man absolut ikke har nogen Ret til at gøre dette, idet de jo netop endnu mere reaktionært udtrykker Hensigten og derved endnu skarpere vil sikre sig Gennemførelsen af den Hensigt, som ligger til Grund for Lovforslaget, nemlig en Forhøjelse af Priserne paa Levnedsmidlerne for den store Befolkning. Det er jo nemlig ikke saaledes, som det ærede Medlem Hr. Steen syntes at forudsætte, at man er nødt til at gennemføre dette Lovforslag, fordi der her i Landet er mere Kød, end Befolkningen kan overkomme at spise. Det var en meget mærkelig Paastand. Det er jo saaledes, at der findes Tusinder af Mennesker her i Landet, der lider Nød, og som ikke har nok at spise, men Sagen er den, at man ikke kan faa Kødet afsat, fordi den store Befolknings Indtægter er saa smaa, at den ikke har Raad til at købe det. Nu vil man bøde paa dette Forhold ved at sætte Priserne op og derved altsaa i endnu højere Grad sætte Befolkningen ud af Stand til at købe disse Ting. Ja, det er typisk for den Maade, hvorpaa man i Haabløshed søger en Udvej for det kapitalistiske Samfund. Forskellen mellem de to Standpunkter, som man her hævder fra konservativ Side og fra Regeringspartiernes Side, er jo nærmest den, at man udtrykker tydeligere fra konservativ Side det, som Regeringspartierne ogsaa er enige i.

Vi vil naturligvis stemme imod de Konservatives Ændringsforslag, fordi de altsaa tilsigter at gennemføre Loven i en endnu haardere Form end selve Regeringspartiernes Formulering. Socialdemokratiet er for saa vidt klogere, idet det ikke siger, at det ønsker disse Foranstaltninger, men derimod taler imod dem, samtidig med at det gennemfører dem. Ved denne Taktik forsøger man altsaa at holde Arbejderne fast i dette Parti, men det gaar med denne Taktik, ligesom det gaar med det kapitalistiske Samfund, at muligvis kan man derved enten afstive sit faldefærdige Samfund eller sit faldefærdige Parti en Tid lang, men ret længe gaar det ikke.